

**UCHWAŁA NR XXVII/187/2026
RADY POWIATU JAROSŁAWSKIEGO**

z dnia 23 kwietnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi.

Na podstawie art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz.U. z 2025r., poz. 1684 z późn. zm.) art. 227, art. 229 pkt. 4 oraz 237 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691)

Rada Powiatu Jarosławskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się ze skargą złożoną w dniu 19 marca 2026 roku na Dyrektora PUP w Jarosławiu oraz złożoną w dniu 27 marca 2026 roku w sprawie naruszania przepisów prawa, Rada Powiatu Jarosławskiego uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie zajętogo stanowiska stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Powiatu Jarosławskiego do zawiadomienia wnoszącego skargę o sposobie jej rozpatrzenia.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Powiatu Jarosławskiego

Grażyna Strzelec

Uzasadnienie

Komisja Skarg Wniosków i Petycji na posiedzeniu 17 kwietnia 2026 roku analizowała skargę na Dyrektora PUP w Jarosławiu. Zgodnie z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego rozpatrzenie skargi dotyczącej zadań lub działalności Zarządu Powiatu oraz Starosty a także kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych należy do Rady Powiatu.

W dniu 18 marca 2026 roku do Rady Powiatu Jarosławskiego wpłynęła skarga mieszkańca Powiatu Jarosławskiego na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jarosławiu, w której zarzucono „*złamanie treści art. 6 Kodeksu postępowania administracyjnego i naruszenie zasady praworządności*”. Następnie w dniu 26 marca 2026 roku ten sam mieszkaniec skierował skargę do Starosty Powiatu Jarosławskiego wskazując na naruszenie przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy art. 57 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z § 57a ust. 1 Statutu Powiatu Jarosławskiego „*Rada rozpatruje skargi na działania Zarządu i kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych, wnioski oraz petycje; w tym celu powołuje Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.*” Zgodnie zaś z § 57b ust. 1. *Komisja Skarg, Wniosków i Petycji analizuje i prowadzi postępowania wyjaśniające w sprawach petycji, skarg i wniosków, których rozpatrzenie należy do właściwości Rady*”.

W rozpatrywanej sprawie mamy do czynienia ze skargą na dyrektora jednostki organizacyjnej, w której zarzuca się naruszenie przepisów postępowania administracyjnego oraz naruszenie zasad praworządności. Powiatowy Urząd Pracy w Jarosławiu jest powiatową jednostką organizacyjną. Co do zasady, zatem organem właściwym do rozpatrzenia skargi na dyrektora tej jednostki organizacyjnej jest Rada Powiatu Jarosławskiego.

Rada Powiatu Jarosławskiego zwróciła się do Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jarosławiu o zajęcie stanowiska w sprawie. W odpowiedzi Dyrektor PUP przesłała obszerne wyjaśnienia oraz dokumenty zgromadzone w sprawie.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji na podstawie zgromadzonych dokumentów i wyjaśnień ustaliła następujący stan faktyczny: Skarżący na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 620 z późn. zm.), wystąpił do Powiatowego Urzędu Pracy w Jarosławiu o zorganizowanie szkolenia dla osoby bezrobotnej. W celu pozytywnego rozpoznania wniosku pismem z dnia 27 lutego 2026 roku Powiatowy Urząd Pracy zobowiązał Wnioskodawcę do przedłożenia pisemnej deklaracji, od potencjalnego pracodawcy, potwierdzającej gotowość do zatrudnienia po ukończeniu wnioskowanego szkolenia. Z uwagi na brak uzupełnienia wniosku pismem z dnia 17 marca 2026 roku wniosek został rozpatrzony negatywnie. W dniu 18 marca 2026 roku Wnioskodawca skierował na Dyrektora Urzędu Pracy skargę, w której zarzucił mu naruszenie przepisów postępowania administracyjnego oraz zasad praworządności, w szczególności wskazując na brak uprawnienia do żądania przez Powiatowy Urząd Pracy wspomnianej deklaracji zatrudnienia.

Przechodząc do analizy przepisów związanych ze skierowaniem bezrobotnego na szkolenie wskazać należy, na art. 100 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, w którym wskazuje się, że „*Starosta, na wniosek bezrobotnego lub poszukującego pracy, może sfinansować wybrane przez niego szkolenie, jeżeli bezrobotny lub poszukujący pracy uzasadni celowość tego szkolenia, a koszt należny instytucji szkoleniowej w części finansowanej przez starostę nie przekroczy 300 % przeciętnego wynagrodzenia.*”

Ustawa nadała staroście możliwość sfinansowania wybranego szkolenia, pod warunkiem, że bezrobotny uzasadni celowość takiego szkolenia. W celu uzasadnienia celowości szkolenia Wnioskodawca do wniosku powinien przedłożyć rzetelne i autentyczne informacje oraz dokumenty, które podlegają każdorazowej weryfikacji, także pod kątem racjonalności wydatku. Jak wynika ze zgromadzonych dokumentów w sprawie, Skarżący zawarł we wniosku jedynie ogólniki, których nie można powiązać z celowością sfinansowania szkolenia.

W przypadku braku dostatecznego uzasadnienia wniosku możliwe jest zobowiązanie Wnioskodawcy do przedłożenia dodatkowych dokumentów czy wyjaśnień. Brak złożenia odpowiednich dokumentów skutkuje negatywnym rozpatrzeniem wniosku, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie.

Dodać należy, że ze zgromadzonych dokumentów w sprawie wynika, że Skarżący otrzymał już raz pomoc w postaci sfinansowania szkolenia, dodatkowo posiada wykształcenie, kwalifikacje oraz dotychczasowe doświadczenie zawodowe, które umożliwia mu podjęcie zatrudnienia bez konieczności finansowania kolejnego szkolenia.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że wniosek skarżącego został rozpatrzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w sposób rzetelny i z zachowaniem należytej staranności. Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy działał w granicach prawa, a podejmowane przez niego czynności służyły ochronie interesu skarżącego – czego wyrazem było wezwanie do uzupełnienia wniosku o odpowiednie dokumenty, czego Skarżący nie uczynił.

Nie sposób w niniejszej sprawie uznać, że działania Powiatowego Dyrektora Urzędu Pracy naruszają zasady praworządności. W ocenie Komisji Skarg Wniosków i Petycji wniesiona skarga jest bezzasadna.

Biorąc powyższe pod uwagę Rada Powiatu Jarosławskiego uznaje skargę za bezzasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.